

Sygn. akt II CKN 513/98

W Y R O K

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 października 1999 r.

Sąd Najwyższy Izba Cywilna
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSN – F. Barczewska

Sędziowie: SN – A. Górski

SN – H. Pietrkowski (spraw.)

Protokółant: E. Chojnacka

po rozpoznaniu w dniu 13 października 1999 r.
na rozprawie sprawy z powództwa W. Z.
przeciwko P. S.A. [...] Inspektoratowi w Ł.
o zapłatę
na skutek kasacji powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 11 marca 1998 r., sygn. akt I ACa [...]

- 1. oddala kasację,**
- 2. nie obciąża powoda kosztami postępowania kasacyjnego.**

U Z A S A D N I E N I E

Sąd Apelacyjny w [...], po rozpoznaniu apelacji strony pozwanej od wyroku Sądu Wojewódzkiego w Ł. uwzględniającego powództwo W. Z. o zasądzenie kwoty 21.000 zł. tytułem odszkodowania za skradziony samochód, który był ubezpieczony u strony pozwanej, wyrokiem z dnia 11 marca 1998 r. zmienił ten wyrok i powództwo oddalił.

Rozstrzygnięcia zawarte w obu wyrokach oparte zostały na tych samych, następujących okolicznościach faktycznych:

W dniu 5 maja 1997 r. powód zaparkował przedmiotowy samochód w Ł. przy ul. W.. Po zamknięciu samochodu na kluczyki, schował je wraz z dokumentami do saszetki, którą zabrał ze sobą i poszedł na pobliskie złomowisko w poszukiwaniu części samochodowych. Po powrocie stwierdził, że samochód został skradziony, wtedy też zorientował się, że nie ma przy sobie saszetki.

Sąd Apelacyjny uznał, że skoro powód nie potrafi - jak zeznał - wyjaśnić w jaki sposób utracił saszetkę i nie wyklucza, że odłożył ją zapominając o niej w czasie przeszukiwania złomowiska, to oznacza, że nie zabezpieczył znajdujących się w saszetce kluczyków oraz dokumentów samochodu. Nie może zatem korzystać z ochrony ubezpieczeniowej, która - zgodnie z § 5 ust.1 pkt 6 ogólnych warunków ubezpieczenia, stanowiących integralną część umowy ubezpieczenia autocasco - obejmuje szkodę spowodowaną kradzieżą samochodu pod warunkiem zabezpieczenia z należytą starannością poza pojazdem kluczyków i dokumentów pojazdu.

Od powyższego wyroku pełnomocnik powoda wniosł kasację, którą oparł na podstawie naruszenia prawa materialnego (art. 393¹ pkt 1 k.p.c.) przez błędną wykładnię § 5 ust.1 pkt 6 ogólnych warunków ubezpieczenia w zw. z art. 827 § 1 i 2 k.p.c., polegającą na uznaniu, że powód nie zabezpieczył z należytą starannością

poza pojazdem kluczyków i dokumentów pojazdu. Wnosił o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Przepisy o kasacji wymagają przytoczenia między innymi podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia (art. 393³ k.p.c.). Autor kasacji uzasadniając zarzut naruszenia powołanych w kasacji przepisów prawa materialnego krytycznie odniósł się do przeprowadzonego w sprawie postępowania dowodowego oraz do ustaleń faktycznych będących podstawą rozstrzygnięcia w zaskarżonym wyroku wskazując, iż:

- „materiał dowodowy sprawy opiera się na zeznaniach powoda i to mało szczegółowych”,
- „koniecznym jest przesłuchanie świadka W. K.”,
- „celowym staje się przesłuchanie świadka D. Ś.”,
- „należy ustalić jak miało wyglądać staranne zabezpieczenie samochodu”,
- „dowód z przesłuchania taśmy nie został przeprowadzony”.

Uzasadnienie kasacji nie koresponduje zatem z podstawą kasacyjną naruszenia prawa materialnego. Prezentuje zarzuty nie mieszczące się w jej ramach. Formułuje natomiast zarzuty, które mogłyby stanowić podstawę kasacyjną z art. 393¹ pkt 2 k.p.c. mimo że na tej podstawie kasacja nie została oparta.

Powołany w kasacji zarzut naruszenia art. 827 § 1 i 2 k.c. nie został w ogóle uzasadniony i nie wiadomo na czym - według skarżącego - miałoby polegać naruszenie tego przepisu.

W świetle powyższego możliwości badania przez Sąd Najwyższy prawdziwości przytoczonej podstawy, i tym samym możliwości merytorycznego jej rozpoznania były ograniczone. Musiały zostać sprowadzone do oceny, czy Sąd Apelacyjny dokonał właściwej wykładni - zawartego w § 5 ust.1 pkt 6 ogólnych warunków ubezpieczenia, stanowiących integralną część umowy ubezpieczenia łączącej strony - pojęcia „zabezpieczenie z należytą starannością poza pojazdem

kluczyków i dokumentów pojazdu" oraz czy poczynione w sprawie ustalenia uzasadniały zastosowanie tego przepisu.

Akceptując wykładnię przyjętą przez Sąd Apelacyjny stwierdzić należy, iż zaniedbanie właściciela ubezpieczonego samochodu, polegające na braku nadzoru nad kluczykami i dokumentami pojazdu, które spowodowało ich utratę prowadzącą do kradzieży samochodu - jest zaprzeczeniem, wymaganego przez ogólne warunki ubezpieczenia autocasco, „zabezpieczenia z należyłą starannością poza pojazdem kluczyków i dokumentów pojazdu". Odmienna interpretacja § 5 ust.1 pkt 6 ogólnych warunków ubezpieczenia prowadziłyby do zrównania oceny wypadku utraty kluczyków i dokumentów samochodu zawinionej przez właściciela samochodu z wypadkiem ich kradzieży, której właściciel samochodu nie mógł zapobiec (np. kradzież szczególnie zuchwałą).

Z przytoczonych względów zarzut naruszenia przez Sąd Apelacyjny § 5 ust.1 pkt 6 ogólnych warunków ubezpieczenia ocenić należało jako bezzasadny. Skutkowało to oddaleniem kasacji na podstawie art. 393¹² k.p.c. O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 102 k.p.c. w zw. z art. 393¹⁹ i art. 391 k.p.c.